

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

Σταδίου 1, Έγκωμη, Ταχ. Θυρίς 1384 ΛΕΥΚΩΣΙΑ, Τηλ. 43096-7, Τηλ. Δεσφ. ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

ΥΠΟΘΕΣΗ ΑΡ. 3/1983

"ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ" ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ ΚΑΤΑ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ
ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ Κ.Ο.Π. ημερ. 12/5/1983

Ημερ.: 12/7/1983.

Ώρα: 6 μ.μ..

Τόπος: Γραφεία Κ.Ο.Α..

Ενώπιον: κ.κ. Τίτου Φάνου, Αντιπροέδρου, Τάσσου Παπαδόπουλου
και Αντώνη Δράκου, Μελών.

ΑΠΟΦΑΣΗ

Το Σωματείο "ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ" υπέβαλε στις 18.5.1983 Έφεση εναντίον της απόφασης της Δικαστικής Επιτροπής της Κ.Ο.Π. ημερ. 12.5.1983, σχετικά με τον ποδοσφαιρικό αγώνα της 1ης Μαΐου 1983 μεταξύ των ομάδων "ΟΜΟΝΟΙΑΣ" και "ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥ" για το Παγκύπριο Ποδοσφαιρικό Πρωτάθλημα Πρώτης Κατηγορίας, και με την οποία απόφαση η Δικαστική Επιτροπή έκρινε ότι ο διαιτητής αναγκάστηκε να διακόψει τον αγώνα στο 59ο λεπτό λόγω αντι-αθλητικής διαγωγής ποδοσφαιριστών του ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥ και ως αποτέλεσμα κατακύρωσε τον αγώνα υπέρ της ΟΜΟΝΟΙΑΣ με τέρματα 2-0.

Το άρθρο 20(4)(δ) των Κανονισμών Πρωταθλημάτων της Κ.Ο.Π., προβλέπει τα εξής:-

"Αγών τις θεωρείται απολεσθείς δια τερμάτων 0-2 εις βάρος της σφαλούσης ομάδος και υπέρ της αντιπάλου ομάδος (πλην εάν το αποτέλεσμα τούτο ευνοεί ταύτην) οσάκις δια μίαν των κατωτέρω περιπτώσεων δεν ήθελεν τελεσθή ή δεν ήθελεν λήξει ή οσάκις κατά του κύρους τούτου ήθελεν κανονικώς υποβληθῇ ένστασις, δι' όσας περιπτώσεις προβλέπεται τοιαύτη, και

ήθελεν αύτη γίνη δεκτή εις τας εν λόγω δε περιπτώσεις το συνταχθέν Φύλλον αγώνος ως προς τους μετασχόντας ποδοσφαιριστάς θεωρείται ισχυρόν.

(α) .....

(β) .....

(γ) .....

(δ) Όταν ελλείψει της επιβαλλομένης πειθαρχίας και τάξεως ή συνεπεία αντιαθλητικής διαγωγής ποδοσφαιριστού ή ποδοσφαιριστών, θεατών κ.λ.π. οπαδών μιας των αγωνιζομένων ομάδων ή άλλης αναλόγου εξ υπαιτιότητος αυτής αιτίας, ο Διαιτητής δεν δύναται ν' αρχίση τον αγώνα ή αναγκασθή να διακόψη τούτον."

Η Δικαστική Επιτροπή της Κ.Ο.Π., που επιλήφθηκε πρωτόδικα της υπόθεσης και είχε την ευκαιρία να ακούσει μαρτυρία και να αξιολογήσει την αξιοπιστία των μαρτύρων, βρήκε ότι τα γεγονότα που διαδραματίστηκαν στο 59ο λεπτό του αγώνα ήταν τέτοιας έκτασης και σοβαρότητας που οδήγησαν το διαιτητή να εφαρμόσει τις πρόνοιες του άρθρου 20(4)(δ) και να διακόψει τον αγώνα.

Στην ενώπιον της Α.Δ.Ε.Α. διαδικασία δεν ακούστηκε οποιαδήποτε μαρτυρία και η Α.Δ.Ε.Α. οφείλει να συναγάγει τα πορίσματα της όσον αφορά τα γεγονότα από τα πρακτικά της διαδικασίας ενώπιον της Δικαστικής Επιτροπής της Κ.Ο.Π.. Σύμφωνα με τη γενικά αποδεκτή αρχή, την πάγια τακτική και τη νομολογία που υπάρχει και όπως η Α.Δ.Ε.Α. επανειλημμένα αποφάσισε, κατά την εκδίκαση υπόθεσης κατ' έφεση η Α.Δ.Ε.Α. δεν πρέπει να διαταράσσει τα πορίσματα της πρωτόδικης ακρόασης όσον αφορά τα γεγονότα ή την αξιοπιστία των μαρτύρων εκτός αν από τα πρακτικά ή άλλη επιπρόσθετη μαρτυρία είναι κατάδηλο ότι τα πορίσματα αυτά είναι λανθασμένα ή/και αδικαιολόγητα.

Στην προκείμενη περίπτωση η Α.Δ.Ε.Α. δε βλέπει κανένα βάσιμο λόγο για να επέμβει, πολύ δε περισσότερο να ανατρέψει τα πορίσματα της Δικαστικής Επιτροπής όσον αφορά τα γεγονότα. Η Α.Δ.Ε.Α. αποδέχεται ότι τα αληθινά γεγονότα είναι όπως τα βρήκε η Δικαστική Επιτροπή, τα οποία και εκτίθενται στην απόφασή της.

Άλλωστε, και ο ίδιος ο ευπαίδευτος δικηγόρος του ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥ κ. Πελίδης δεν αμφισβήτησε ότι στη διάρκεια του αγώνα σημειώθηκε αντιαθλητική συμπεριφορά από ποδοσφαιριστές του ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥ. Εκείνο που ο κ. Πελίδης αμφισβήτησε είναι κατά πόσον η αντιαθλητική συμπεριφορά που σημειώθηκε ήταν τέτοιας σοβαρότητας και έκτασης ώστε να δικαιολογείται η επίκληση από το διαιτητή των προνοιών του Κανονισμού 20(4)(δ). Περαιτέρω, ο κ. Πελίδης υποστήριξε ότι ο διαιτητής έπρεπε να ικανοποιηθεί με βάση αντικειμενικά κριτήρια ότι πράγματι υπήρχε ανάγκη να διακόψει τον αγώνα και ότι μια δεύτερη προϋπόθεση ήταν ότι ο διαιτητής προτού αχθεί στην απόφασή του για διακοπή του αγώνα όφειλε να λάβει κάποια μέτρα ή να προβεί σε κάποιες ενέργειες ώστε να έχουν αντικειμενικά εξαντληθεί όλα τα περιθώρια για συνέχιση του αγώνα και έτσι να ισχύει η έννοια "εξαναγκασμού" του διαιτητή να διακόψει τον αγώνα.

Η Α.Δ.Ε.Α. κρίνει ότι τόσο η φρασολογία όσο και η γενικότερη έννοια του Κανονισμού 20(4)(δ) αναθέτουν στη διακριτική εξουσία του διαιτητή την ευθύνη να αποφασίζει υπό τις δεδομένες περιστάσεις κατά πόσον είναι "αναγκασμένος" να διακόψει τον αγώνα. Είναι φυσικά δικαίωμα και καθήκον της Δικαστικής Επιτροπής και της Α.Δ.Ε.Α. να ελέγξουν και να κρίνουν την ορθότητα της άσκησης της διακριτικής εξουσίας του διαιτητή όταν τα γεγονότα μιας συγκεκριμένης περίπτωσης το απαιτούν.

Η Α.Δ.Ε.Α. έχει με προηγούμενες αποφάσεις της νομολογήσει σχετικά με τις περιπτώσεις στις οποίες είναι δυνατό η Δικαστική Επιτροπή και κατ' έφεση η Α.Δ.Ε.Α. να υπεισέρχονται στην άσκηση των καθηκόντων του Διαιτητή.

Σχετικά αναφέρουμε την απόφαση της Α.Δ.Ε.Α. στην υπόθεση 4/1974, που εκδόθηκε στις 16.4.1974 σε Έφεση του Σωματείου ΕΠΑ εναντίον απόφασης της Δικαστικής Επιτροπής της Κ.Ο.Π. αναφορικά με το αποτέλεσμα του αγώνα μεταξύ των ομάδων ΕΠΑ και ΝΕΑΣ ΣΑΛΑΜΙΝΑΣ, απόφαση που έκτοτε έχει πάγια ακολουθηθεί σε μεταγενέστερες περιπτώσεις.

Στην υπόθεση εκείνη η Α.Δ.Ε.Α. μεταξύ άλλων αποφάσισε:-

"Η Δικαστική Επιτροπή της ΚΟΠ κατά πλειοψηφίαν απεφάνθη ότι δεν δύναται εις πάσαν περίπτωση να υπεισέρχεται εις τα καθήκοντα του Διαιτητού και

ν' αποφαινεται κατά πόσον ούτος ορθώς ή όχι διέκοψε τον αγώνα "εκτός εις περίπτωσιν που τα γεγονότα είναι τοιαύτα ώστε να αποδεικνύεται ότι η απόφασις του Διαιτητού ήτο καταφώς παράλογος και αδικαιολόγητος" ότε η Δικαστική Επιτροπή δύναται να υπεισέρχεται και να εξετάζη τα γεγονότα.

Υιοθετούμεν την ως άνω άποψιν της πλειοψηφίας της Δικαστικής Επιτροπής της ΚΟΠ και τονίζομεν ότι παρέμβασις εις την άσκησιν της διακριτικής εξουσίας των Διαιτητών εις θέματα διακοπής αγώνος δέον να γίνεται μετά μεγίστης φειδούς και όντως εις εξαιρετικές περιπτώσεις κατά τας οποίας εκ των γεγονότων είναι κατάδηλον ότι η άσκησις της διακριτικής εξουσίας υπό του Διαιτητού εγένετο κατά τρόπον καταφώς παράλογον.

Εις ό,τι αφορά τα γεγονότα, η Α.Δ.Ε.Α. ως δευτεροβάθμιον Δικαστήριον δεν δύναται να υπεισέρχεται εις την εκτίμησιν των γεγονότων ως ταύτα διακρίσθουνται υπό του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου εκτός μόνον εις εξαιρετικές περιπτώσεις κατά τας οποίας εκ του συνόλου των γεγονότων είναι κατάδηλον ότι η απόφασις του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου είναι εσφαλμένη."

Υιοθετώντας και επικυρώνοντας την πιο πάνω απόφαση, κρίνουμε ότι αυτή έχει απόλυτη εφαρμογή στην παρούσα περίπτωση.

Το ερώτημα επομένως που τίθεται είναι κατά πόσον η άσκησις της διακριτικής εξουσίας του διαιτητή υπό τις συγκεκριμένες περιστάσεις ήταν κατάφωρα παράλογη, ώστε να απαιτείτο παρέμβασις της Δικαστικής Επιτροπής της Κ.Ο.Π..

Ο διαιτητής, στη μαρτυρία του ενώπιον της Δικαστικής Επιτροπής της Κ.Ο.Π., έδωσε τρεις λόγους, για τους οποίους αποφάσισε να διακόψει τον αγώνα. Είπε συγκεκριμένα:-

"Σταμάτησα τον αγώνα για τρεις λόγους. Πρώτος λόγος είναι ότι οι ποδοσφαιριστές πλέον δεν μπορούσαν να πειθαρχήσουν στις οδηγίες του διαιτητού και ομάδα που δεν υπακούει στις οδηγίες του διαιτητού ο διαιτητής πρέπει να σταματήσει τον αγώνα και να φύγει. Η

σφάλουσα ομάδα έμεινε με λιγότερους από 7 παίχτες και ο τρίτος λόγος είναι διότι πιστεύω ότι με την πρώτη αμφισβητούμενη φάση πάλι θα είχε επίθεση."

Και στη συνέχεια πρόσθεσε:-

"... Αν ήταν 4 αποβληθέντες πάλι θα διάκοπτα τον αγώνα αν ήταν 3 πάλι θα τον διάκοπτα."

Σε άλλο μέρος της μαρτυρίας του ο διαιτητής εξήγησε ότι -

"Από τις επιθέσεις που δέχτηκα πιστεύω ότι δεν μπορούσα κατ' ουδένα λόγο να συνεχίσω το παιχνίδι.

Είμαι σίγουρος λόγω πείρας ότι θα εδεχόμουν πάλι επίθεση αν συνέχιζα και ίσως να είχαμε και χειρότερα."

Είναι φανερό από τα πιο πάνω ότι ο διαιτητής αναφέρθηκε σε τρεις λόγους, οι οποίοι όμως είναι χωριστοί και επομένως δε χρειαζόταν να συνυπάρχουν για να δικαιολογείται η διακοπή του αγώνα από το διαιτητή. Έστω και αν ο πρώτος από αυτούς τους λόγους ίσχυε, ο διαιτητής εδικαιούτο να διακόψει τον αγώνα. Κατά συνέπεια, αν ο διαιτητής θεωρηθεί στην άλλη υπόθεση ενώπιον της Α.Δ.Ε.Α., για αθλητική διαφορά μεταξύ Ποδοσφαιριστών του ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥ και του Διαιτητή ή/και της Κ.Ο.Π. με αριθμό 2/1983, ότι στην πραγματικότητα απόβαλε μικρότερο αριθμό ή/και κανέναν ποδοσφαιριστή, αυτό δεν επηρεάζει τη νομιμότητα της διακοπής του αγώνα αν οι άλλοι δύο ή ο πρώτος από τους λόγους που έδωσε ο διαιτητής είχε εφαρμογή.

Ο Κανονισμός 20(4)(δ) παρέχει το δικαίωμα στο διαιτητή να διακόψει έναν αγώνα όχι μόνο όταν σημειωθεί αντιαθλητική συμπεριφορά αλλά ακόμα και "ελλείψει της επιβαλλομένης πειθαρχίας και τάξεως". Από τα γεγονότα που βρίσκονται μπροστά μας, όπως τα έχει βρει η Δικαστική Επιτροπή της Κ.Ο.Π. και που η Α.Δ.Ε.Α. αποδέχεται, κρίνουμε ότι κατά τη διεξαγωγή του αγώνα σημειώθηκε αντιαθλητική συμπεριφορά από ποδοσφαιριστές του ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥ και επίσης ότι έλειψε η επιβαλλόμενη πειθαρχία και τάξη "εξ υπαιτιότητος" της ομάδας αυτής.

Συμπερασματικά, η Α.Δ.Ε.Α. κρίνει ότι ο διαιτητής υπό τις περιστάσεις δεν ενέργησε με τρόπο κατάφωρα παράλογο, ώστε να απαιτείτο επέμβαση της Δικαστικής Επιτροπής της Κ.Ο.Π., και

επομένως η απόφαση της Δικαστικής Επιτροπής να θεωρηθεί ο αγώνας "απολεσθείς δια τερμάτων 0-2 εις βάρος της σφαλούσης ομάδος του ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥ και υπέρ της ομάδος της ΟΜΟΝΟΙΑΣ" ήταν σωστή.

Για τους πιο πάνω λόγους η Έφεση του ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥ απορρίπτεται.

Το παράβολο κατάσχεται.

Λευκωσία, 12 Ιουλίου 1983.

Τίτος Φάνος, Αντιπρόεδρος ..... *Τίτος Φάνος*.....

Τάσσος Παπαδόπουλος, Μέλος *Τάσος Παπαδόπουλος*

Αντώνης Δράκος, Μέλος ..... *Αντώνης Δράκος*.....